

Také letos se kluci snažili tradice udržet, májka opět stála…

V minulém zpravodaji jsme vás informovali o zápasu s velkou vodou. Posléze se však situace uklidnila a do týdne se potok vrátil na svou obvyklou hodnotu. Vše se umylo, očistilo. Během května jste u kostela mohli vidět také májku. Dobré bylo, že vydržela po celý průběh měsíce. Májka byla symbolem, že i mladí chtějí dál udržovat tradice a ukazovat je další generaci. Zároveň v dobách různých zákazů a opatření byla májka symbolem, že alespoň něco je ještě jako dřív. Během měsíce se také začalo postupně více rozvolňovat. Měli jsme tak tradiční výcvik s hadicemi a školení, jak má být. Praxe je pro nás nenahraditelná. Milou povinností byly také hokejové pohotovosti. Zápasy českého týmu jsme si celkem užili, ať už byl celkový výsledek jakýkoliv. Hlavně bylo zase po čase možné sejít se v menším kolektivu i neformálně. A užít si společné sledování a fandění.

Stejná situace pak nastala i u kácení májky. To probíhalo v komorní atmosféře. Mezi hasiči se o kácení vědělo, veřejně jsme ji ale nedělali. Pouze opět domluva v rámci užšího kolektivu. Kácení májky ovšem pomohlo jednomu životu. Ihned po ukončení kácení, při uklízení zázemí a použitého materiálu, dorazil na zbrojnici poplach. Jednotka tak přímo ze zbrojnice vyjela k pomoci záchranné službě, která již mířila do ul. Nad Vodárnou. Jednotka se tak, jako obvykle, nesbíhala ze svých domovů, ale osádka vyjela Transitem přímo z garáže. Na místě jednotka dopomohla záchrance s transportem pacienta do jejich vozu. Zažíváme tedy klidnější období po tom předchozím, náročném. Otázkou ale je, co s sebou přinese léto v plném proudu.